

به نام خدا

www.konkur.in

سایت کنکور

هر آنچه در دوران تحصیل به آن نیاز دارید

Forum.Konkur.in

پاسخ به همه سوالات شما در تمامی مقاطع تحصیلی، در انجمن کنکور

مدیریت سایت کنکور : آراز و فراز رهبر

دین و زندگی

جلسه سیزدهم

« درس اول »

« هستی بخش »

يَا أَيُّهَا النَّاسُ
أَنْتُمْ الْفُقَرَاءُ إِلَى اللَّهِ

همه مخلوقات از جمله انسان
« النَّاسُ » در وجود و هستی خود
نیازمند « الْفُقَرَاءُ » خدا هستند.

وَاللَّهُ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ
تنها وجود بی نیاز خداست.

إِنْ يَشَاءُ يُدْهِبْكُمْ
وَيَأْتِ بِخَلْقٍ جَدِيدٍ

چون وجود مخلوقات وابسته به
خداست اوست که می تواند آن
ها را ببرد یا نگه دارد.

(قضاى الهى)

وَمَا ذَٰلِكَ عَلَى اللَّهِ بِعَزِيزٍ

چون وجود خداوند وابسته به
چیزی نیست کسی نمی تواند
وجود او را بگیرد و نابودش کند،
او در ذات خود غنی و بی نیاز
است.

نیازمندی جهان به خدا در پیدایش

هر یک از ما با تمام وجود خدا را می یابیم و حضورش را درک می کنیم به همین جهت در سختی ها و مشکلات به او پناه می بریم و از او کمک می طلبیم . با وجود این، قرآن کریم ما را به معرفت عمیق تر در این باره دعوت می کند و راه های متفاوتی را به ما نشان می دهد. یکی از این راه ها نیازمندی جهان، در پیدایش خود، به خداست. استدلال آن به این شرح است:

مقدمه ی اوّل : هرگاه به خود نظر کنیم، درمی یابیم که پدیده ای هستیم که وجود و هستی ما از خود ما نیست. اشیای پیرامون ما نیز همین گونه اند؛ حیوانات، گیاهان، جمادات، زمین، ستاره ها و کهکشان ها پدیده هایی هستند که وجودشان از خودشان نیست، یعنی یک زمانی نبوده اند و سپس پدید آمده اند. به عبارت دیگر: انسان و موجودات جهان پدیده هایی هستند که در وجود به خودشان متکی نیستند.

مقدمه ی دوم : هر پدیده ای که وجودش از خودش نباشد، برای موجود شدن نیازمند به دیگری است؛ همان طور که هر چیزی که خودش شیرین نباشد، برای شیرین شدن، نیازمند به چیز دیگری است که خودش شیرین باشد.

ذات نایافته از هستی بخش

کی تواند که شود هستی بخش

یک موجود، فقط در صورتی برای موجود بودن به دیگری نیازمند نیست که ذات و حقیقتش مساوی با موجود بودن باشد و نیستی در او راه نداشته باشد. در این صورت، چنین چیزی دیگر پدیده نیست و نیاز به پدیدآورنده ندارد و خودش همواره هست.

نتیجه: با توجه به این دو مقدمه، درمی یابیم که ما و

مجموعه ی پدیده های جهان، در پدید آمدن و هستی

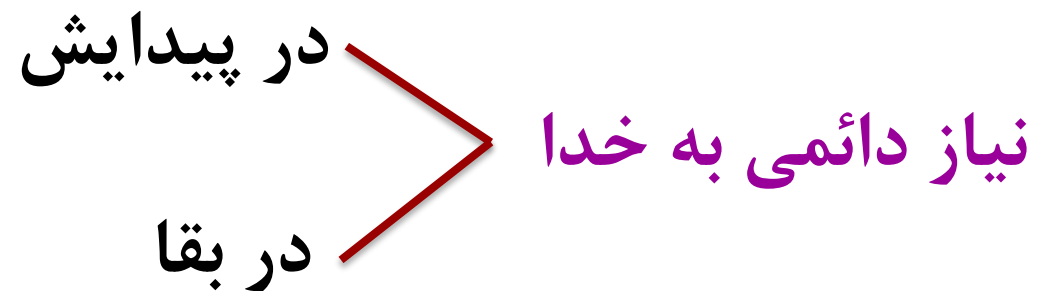
یافتن به آفریننده ای نیازمندیم که سرچشمه ی هستی

است و هستی از او جدا نمی شود. این وجود برتر و متعالی

« خدا » ست.

نیازمندی جهان به خدا در بقا

نیازمندی موجودات به خداوند، منحصر به مرحله‌ی پیدایش نمی‌شود؛ بلکه برای بقا و ادامه نیز به او نیازمندند.

هستی موجودات به خداوند وابسته است. رابطه ی وجود ما با وجود خداوند مانند رابطه ی پرتوهای نور با منبع آن است. همان طور که اگر خورشید نورافشانی نکند دیگر پرتو نوری نیست، اگر خداوند نیز هستی بخشی نکند، دیگر موجودی در جهان باقی نخواهد ماند.

از این رو در قرآن کریم، خداوند « غنی » خوانده شده است و انسان ها و سایر مخلوقات « فقیر » و نیازمند به او؛ و این نسبت هیچ گاه تغییر نمی کند.

هرچه انسان کمالاتی نظیر علم و قدرت کسب کند، باز هم نسبت به خداوند فقیر است. زیرا خود و همه ی آنچه به دست آورده، از خدا سرچشمه می گیرد. همچنین، انسان ها هر قدر که به معنای حقیقی کامل تر شوند، فقر و نیازمندی خود به خداوند را بهتر درک می کنند و بندگی و عبودیتشان در پیشگاه خداوند قوی تر و بیشتر می شود. به همین جهت پیامبران، امامان و اولیای الهی بیش از دیگران با پروردگار جهان راز و نیاز می کنند و از او کمک می خواهند و در مشکلات به او پناه می برند.

خداوند، نور هستی **اللَّهُ نُورُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ**

خداوند، در قرآن کریم، خودش را نور آسمان ها و زمین معرفی می کند. نور بودن خدا به چه معناست؟ نور، آن چیزی است که خودش پیدا و آشکار است و سبب پیدایی و آشکار شدن چیزهای دیگر می شود. همین نور معمولی را در نظر بگیریم. نور یک چراغ در اتاق، هم خودش روشن است و هم سبب روشن و آشکار شدن اشیای داخل اتاق می شود.

نور بودن خداوند بسیار برتر و بالاتر است. او نور هستی است. یعنی تمام موجودات، وجود خود را از او می گیرند و به سبب او پیدا و آشکار می شوند و وجودشان به وجود او وابسته است. به همین جهت هر چیزی در این جهان، بیانگر وجود خالق و آیه ای از آیات الهی محسوب می شود.

امیر مؤمنان علی (ع) می فرماید:

الْحَمْدُ لِلَّهِ الْمُتَجَلِّيِّ لِخَلْقِهِ بِخَلْقِهِ

سپاس خدای را که با آفرینش موجودات برای آفریدگان تجلی کرد.

و نیز می فرماید:

مَا رَأَيْتُ شَيْئًا إِلَّا وَرَأَيْتُ اللَّهَ قَبْلَهُ وَ بَعْدَهُ وَ مَعَهُ

هیچ چیزی را ندیدم مگر این که خدا را قبل از آن، بعد از آن و با آن مشاهده کردم.

دلی کز معرفت نور و صفا دید

به هر چیزی که دید اوّل خدا دید

بابا طاهر نیز از مشهود بودن خداوند این گونه سخن می گوید:

به صحرا بنگرم صحرا تو بینم

به دریا بنگرم دریا تو بینم

به هر جا بنگرم کوه و در و دشت

نشان از قامت رعنا تو بینم

این که انسان در پشت پرده ی ظاهر و در وراء هر چیزی، خدا

را ببیند، معرفتی برتر و عمیق است که در قدم نخست مشکل

به نظر می آید، اما هدفی امکان پذیر و قابل دسترسی است، به

خصوص برای جوانان؛

زیرا بستر اصلی حرکت به سوی این هدف، پاکی و صفای قلب است که در اغلب جوانان و نوجوانان وجود دارد. کافی است قدم به پیش گذاریم و با عزم و تصمیم راه افتیم. به یقین خداوند نیز کمک خواهد کرد و لذت این معرفت را به ما خواهد چشاند.

چرا نمی توانیم به ذات خدا پی ببریم و بدانیم که او چیست و چگونه است؟

در پاسخ می گوئیم: موضوعاتی که ما می خواهیم درباره ی آنها تحقیق کنیم و به تفکر پردازیم، دو دسته اند:

برخی از آنها در دایره ی شناخت ما قرار می گیرند، مانند: گیاهان، حیوان ها، ستارگان، بهشت و جهنم که خصوصیات و چستی هر کدام را می توانیم از راه و روش ویژه ی هر کدام بشناسیم و بدانیم که آنها چگونه وجودی دارند. اینها همه موجودات محدودی هستند که ذهن ما می تواند بر آن ها احاطه پیدا کند و چگونگی شان را دریابد. در حقیقت ذهن ما گنجایش فهم چستی آنها را دارد. این ها همه امور محدود هستند.

برخی دیگر از آنها فراتر از توانایی دستگاه اندیشه‌ی ما هستند و ذهن ما نمی‌تواند بر آنها احاطه پیدا کند. زیرا لازمه‌ی شناخت هر چیزی احاطه و دسترسی به آنهاست. مثلاً ما هر عدد یا خطی را تصور کنیم، محدود است. خط و عدد نامحدود را نمی‌توانیم تصور کنیم. خدا نیز حقیقتی نامحدود دارد و چون نامحدود است، در ظرف ذهن ما نمی‌گنجد و ذهن به حقیقت خداوند احاطه پیدا نمی‌کند.

از این رو نمی توانیم بگوییم که چیست. هر چستی که برای او فرض کنیم، او را در حد تصورات ذهنی خود پایین آورده و محدود کرده ایم. از این جهت است که پیامبر اکرم فرموده است:

لَا تُفَكِّرُوا فِي ذَاتِ اللَّهِ

در ذات و چستی خداوند فکر نکنید.

تَفَكَّرُوا فِي آلاءِ اللَّهِ

در نعمت های خداوند تفکر کنید.

البته دین اسلام ما را به تفکر در صفات الهی تشویق

کرده است، چرا که شناخت صفات و ویژگی های خداوند، از

راه شناخت مخلوقاتش تا حدودی امکان پذیر است.

اندیشه و تحقیق:

وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ تَقُومَ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ بِأَمْرِهِ ثُمَّ إِذَا دَعَاكُمْ دَعْوَةً مِّنَ الْأَرْضِ إِذَا أَنْتُمْ تَخْرُجُونَ

۱- حکیمانه بودن نظام خلقت جهان

۲- بر پایی آسمان و زمین از نشانه های الهی ذکر شده است.

۳) اراده ی الهی = قضای الهی « بِأَمْرِهِ »

۴) مرتبط با احادیث « الحمد لله المتجلی ... » و « ما رأیت شیئا

... » و آیه ی « الله نور السماوات ... »

۱- اگر بگوییم: « رابطه ی ما و دیگر موجودات، مانند رابطه ی پرتوهای نور با منبع آن است. » از این تشبیه به ..... پی می بریم که به ترتیب ..... و ..... مفهوم می گردد.

(سراسری خارج از کشور ۹۱)

۱) نیاز پدیده ها به پدیدآور در ایجاد و بقا - فقیر - غنی
۲) خالقیت خداوند بی نیاز و مخلوقیت پدیده ها - فقیر - غنی

۳) وابستگی کامل مخلوقات به خالق توانا - غنی - فقیر
۴) نیازمندی ذاتی پدیده ها و بی نیازی ذاتی پدیدآور - غنی - فقیر
گزینه « ۱ » صحیح است

۲- اگر بگوییم: « هر چیزی در این جهان، بیانگر وجود خالق و آیه ای از آیات الهی محسوب می شود. » پیام کدام آیه را ترسیم کرده ایم؟ (سراسری هنر ۹۱ با تغییر)

(۱) « وَاللَّهُ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ »

(۲) « وَ لِلَّهِ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ »

(۳) « اللَّهُ نُورُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ »

(۴) « يَا أَيُّهَا النَّاسُ أَنْتُمُ الْفُقَرَاءُ إِلَى اللَّهِ »

گزینه «۳» صحیح است

۳- « نیاز ذاتی پدیده ها در موجود شدن و بقا » و « آسان بودن خلقت و تجدید آن بر خداوند » ، به ترتیب از دقت در آیه ی ..... و ..... مفهوم می گردد.

(سراسری خارج از کشور ۹۰)

(۱) « إِنْ يَشَأْ يُذْهِبْكُمْ وَيَأْتِ بِخَلْقٍ جَدِيدٍ وَ مَا ذَلِكَ عَلَيَّ اللَّهُ بِعَزِيزٍ »

- « اللَّهُ نُورُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ مِثْلُ نُورِهِ كَمِشْكَاةٍ فِيهَا مِصْبَاحٌ »

(۲) « إِنْ يَشَأْ يُذْهِبْكُمْ وَيَأْتِ بِخَلْقٍ جَدِيدٍ وَ مَا ذَلِكَ عَلَيَّ اللَّهُ بِعَزِيزٍ »

- « يَا أَيُّهَا النَّاسُ أَنْتُمُ الْفُقَرَاءُ إِلَى اللَّهِ وَاللَّهُ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ »

« ۳ » يَا أَيُّهَا النَّاسُ أَنْتُمُ الْفُقَرَاءُ إِلَى اللَّهِ وَاللَّهُ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ «

– «اللَّهُ نُورُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ مَثَلُ نُورِهِ كَمِشْكَاةٍ فِيهَا مِصْبَاحٌ

«

« ۴ » يَا أَيُّهَا النَّاسُ أَنْتُمُ الْفُقَرَاءُ إِلَى اللَّهِ وَاللَّهُ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ «

– « إِنْ يَشَأْ يُذْهِبْكُمْ وَيَأْتِ بِخَلْقٍ جَدِيدٍ وَ مَا ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ

بِعَزِيزٍ «

گزینه «۴» صحیح است

- ۴- معرفت عمیق و برتر، معرفتی است که ..... و بستر اصلی حرکت به سوی آن ..... است. (سراسری ریاضی ۹۰)
- (۱) انسان در پشت پرده ی ظاهر و در ورای هر چیزی، خدا را ببیند - پاکی و صفای قلب
- (۲) هیچ نقطه ی مبهم و ناشناخته ای برای انسان کاوشگر، باقی نگذارد - پاکی و صفای قلب
- (۳) هیچ نقطه ی مبهم و ناشناخته ای برای انسان کاوشگر، باقی نگذارد - عزم و تصمیم
- (۴) انسان در پشت پرده ی ظاهر و در ورای هر چیزی، خدا را ببیند - عزم و تصمیم
- گزینه «۱» صحیح است

۵- در صحنه ی پرغوغای حیات، بین افزایش کمالات انسان و افزایش عبودیت وی، رابطه ی ..... برقرار است که کمال حقیقی، زاینده ی ..... است و قطع رابطه بین نور و منبع نور ..... . (سراسری هنر ۹۰)

(۱) عکس - فقر و نیازمندی - ناممکن است.

(۲) مستقیم - فقر و نیازمندی - ناممکن است.

(۳) عکس - غنا و بی نیازی - به فنای نور می انجامد.

(۴) مستقیم - غنا و بی نیازی - به فنای نور می انجامد.

گزینه «۲» صحیح است

۶- لذت معرفت برتر و عمیق، آن گاه به کام جان انسان
چشانده می شود که ..... با ..... گره بخورد تا توفیق
الهی نصیب گردد و موانع راه به لطف و حمایت او بی اثر
شود. (سراسری خارج از کشور ۸۹ با کمی تغییر)

(۱) پاکی و صفای قلب - عزم و تصمیم

(۲) پاکی و صفای قلب - توحید در خالقیت

(۳) اخلاص در عمل و توحید عبادی - عزم و تصمیم

(۴) اخلاص در عمل و توحید عبادی - توحید در خالقیت

گزینه «۱» صحیح است

۷- معرفت برتر و عمیق، معرفتی است که ..... و بستر اصلی حرکت به سوی این هدف ..... است. (سراسری ریاضی ۸۹)

(۱) تنها مؤثر در نظام آفرینش را خدا بدانیم - پاکی و صفای قلب

(۲) در پشت پرده ی ظاهر و در ورای هر چیزی، خدا را ببیند - پاکی و صفای قلب

(۳) در پشت پرده ی ظاهر و در ورای هر چیزی، خدا را ببیند - اخلاص عبودیت و بندگی برای خدا

(۴) تنها مؤثر در نظام آفرینش را خدا بدانیم - اخلاص عبودیت و بندگی برای خدا
گزینه «۲» صحیح است

۸- این بیان امیرمؤمنان علی (ع) که می فرماید: « ما رَأَيْتُ شَيْئاً وَ رَأَيْتُ اللَّهَ قَبْلَهُ وَ بَعْدَهُ وَ مَعَهُ » با کدام عبارت تناسب معنایی ندارد؟ (سراسری خارج از کشور ۸۷)

(۱) « اللَّهُ نُورُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ »

(۲) « الْحَمْدُ لِلَّهِ الْمُتَجَلِّي لِخَلْقِهِ بِخَلْقِهِ »

(۳) « وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ تَقُومَ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ بِأَمْرِهِ »

(۴) « يَا أَيُّهَا النَّاسُ أَنْتُمُ الْفُقَرَاءُ إِلَى اللَّهِ وَاللَّهُ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ »

گزینه «۴» صحیح است

« درس دوم »

« یگانہ بی ہمتا »

قُلِ اللّٰهُ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ

۱- توحید در خالقیت

۲- خداوند تنها مبدأ و خالق جهان است.

قُلْ هُوَ اللّٰهُ أَحَدٌ

خداوند در ذات خود یکتاست.

وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ

خداوند شریک و همتایی ندارد.

لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ

خداوند مثل و مانندی ندارد.

وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ

مالکیت اصلی و حقیقی جهان از آن خداست.

..... ما لَهُمْ مِنْ دُونِهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا يُشْرِكُ فِي حُكْمِهِ أَحَدًا

فرمانروای جهان خداست و هیچ کس در فرمانروایی شریک او نیست.

أَفَرَأَيْتُمْ مَا تَحْرُثُونَ أَ أَنْتُمْ تَزْرَعُونَهُ أَمْ نَحْنُ الزَّارِعُونَ

۱- توحید در ربوبیت

۲- زارع واقعی خداوند است.

۳- تدبیر همه ی امور هستی به دست خداوند است.

مهم ترین اعتقاد دینی و پایه و اساس تمام دین، توحید
است. بدون اعتقاد به آن، هیچ اعتقاد دینی دیگر،
اعتبار ندارد.

نگرش توحیدی بر تمام آیات قرآن سایه افکنده و مانند
روحی در پیکره ی معارف و احکام دین حضور دارد و به این
پیکره، حیات بخشیده است.

برخی از مراتب توحید

توحید : در کاربرد دینی، یعنی اعتقاد به این که خداوند یگانه است و شریک و همتایی ندارد. این یگانگی و بی همتایی مراتبی دارد که به تبیین و توضیح برخی از آنها می پردازیم.

۱- توحید در خالقیت : منظور از توحید در خالقیت این است که او تنها مبدأ و خالق جهان است. موجودات همه از او هستند و در کار آفرینش شریک و همتایی ندارد.

به عبارت دیگر، جهان از اصل های متعدد پدید
نیامده است. قرآن کریم این حقیقت بزرگ را به انسان ها
یادآوری می کند و از هرگرایشی به شرک انذار می دهد.
این که تصور کنیم دو یا چند خدا وجود دارند و هر کدام
خالق بخشی از جهان هستند یا با همکاری یکدیگر، این
جهان را آفریده اند در واقع هر کدام از آنها را محدود و ناقص
فرض نموده ایم، زیرا هر یک از خدایان باید کمالاتی را دارا
باشد که دیگری آن کمالات را ندارد و گرنه عین همدیگر
می شوند و دیگر چند خدا نیستند.

چنین خدایان ناقصی، نیازمند هستند و هر یک به خالق کامل و بی نیازی احتیاج دارد که نیاز او را برطرف نماید. اعتقاد به خدایان متعدد و چند مبدأ برای جهان، گاه در میان برخی جوامع وجود داشته و دارد. این افراد گاهی برای خیر و شر دو خدای جداگانه، و گاهی برای پدیده های گوناگون طبیعی (مانند باران، زمین، خورشید، باد و ...) چندین خدا در نظر می گرفتند و می پرستیدند.

۲- **توحید در ربوبیت** : خداوند ربّ العالمین است، یعنی صاحب اختیاری است که تدبیر همه ی امور هستی به دست اوست. خداوند که تنها خالق تمام جهان است، به طور طبیعی، تدبیر و پرورش همه ی مخلوقات را نیز در اختیار دارد. اوست که جهان را اداره می کند و به سوی آن مقصدی که برایش معین فرموده، هدایت می نماید و به پیش می برد.

اگر کسی در کنار ربوبیت الهی، برای خود یا سایر مخلوقات حسابی جداگانه باز کند و فکر کند غیرخدا می تواند مستقل از خداوند، امور را تدبیر کند گرفتار شرک شده است.

توحید در ربوبیت، بدان معنا نیست که موجودات به خصوص انسان قدرت تدبیر ندارند؛ باغبانی که زحمت می کشد و به پرورش درختان اقدام می کند، رشد این درختان نتیجه ی تدبیر اوست. بلکه، توحید در ربوبیت بدین معناست که این باغبان و تدبیرش، همه از آن خدا و تحت تدبیر اویند.

باغبان، وقتی خود را با دیگران، یعنی کسانی که در کشت دخالتی نداشته اند، مقایسه می کند، می بیند که این زراعت کار خودش است.

اما وقتی رابطه ی خود را با خدا بررسی می کند، می بیند که هم خودش و هم نیرو و توانش از آن خداست و هم درخت و گیاه براساس استعدادی که خداوند در آن قرار داده است رشد کرده و محصول داده است. در نتیجه، در می یابد که زارع حقیقی و پرورش دهنده ی اصلی درختان و گیاهان خداست، و باید شکرگزار او باشد.

طرح یک سؤال

اگر کسی شفای بیمار را از رسول خدا (ص)، یا سایر اولیای دین درخواست کند و عقیده به توانا بودن آن بزرگواران در انجام این خواسته، و نیز دیگر نیازها، داشته باشد، آیا گرفتار شرک شده است؟

جواب آن است که همان گونه که درخواست از پزشک برای درمان بیمار با توحید منافاتی ندارد، درخواست از اولیای الهی برای شفای بیماران نیز منافاتی با توحید ندارد.

زیرا پزشک به واسطه ی اسباب مادی و آنان به واسطه ی اسباب غیرمادی این کار را انجام می دهند.

اصولاً عقیده به توانایی پیامبر اکرم (ص) و اولیای دین (صلوات الله علیهم) در برآوردن حاجات انسان (مانند شفا دادن) وقتی موجب شرک است که این توانایی را از خود آن ها بدانیم. اما اگر این توانایی را از خدا و به اذن خدا بدانیم، عین توحید است و از این جهت مانند اثر شفا بخشی داروست که خداوند به آن بخشیده است.

این توانایی به زمان حیات پیامبر اکرم (ص) اختصاص ندارد، زیرا روح مطهر ایشان پس از رحلت زنده است و می تواند به انسان ها یاری برساند. اکنون اگر ما از رسول خدا (ص) چیزی درخواست کنیم، درخواست از جسم ایشان نیست، بلکه از حقیقت روحانی و معنوی ایشان است.

۱- اگر بگوییم: «انسان و تدبیرش، همه از آن خدا است» و «خدا، مخلوقات را به سوی مقصدی که برای آن معین فرموده است، به پیش می برد» به ترتیب بر توحید در ..... و توحید در ..... تأکید کرده ایم که پیام آیه ی شریفه ی ..... بیانگر دومین مورد است. (سراسری هنر ۹۱)

(۱) ربوبیت - ربوبیت - « ما لَهُمْ مِنْ دُونِهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا يُشْرِكُ فِي حُكْمِهِ أَحَدًا »

(۲) ربوبیت - خالقیت - « قُلِ اللَّهُ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ »

(۳) ربوبیت - ربوبیت - « أَفَرَأَيْتُمْ مَا تَحْرُثُونَ * أَأَنْتُمْ تَزْرَعُونَهُ أَمْ

نَحْنُ الزَّارِعُونَ »

(۴) خالقیت - ربوبیت - « أَفَرَأَيْتُمْ مَا تَحْرُثُونَ * أَأَنْتُمْ تَزْرَعُونَهُ أَمْ

نَحْنُ الزَّارِعُونَ »

گزینہ « ۳ » صحیح است

۲- « فعال مایشاء بودن » خاص ذات یگانه ی خداوند است که سدّ استوار موانع، به اراده ی او به کنار رود و توحید ..... او به ظهور رسد و پیام آیه ی شریفه ی ..... به منصّه ی ظهور، تکیه زند. (سراسری انسانی ۹۱)

(۱) ربوبی - « يَا أَيُّهَا النَّاسُ أَنْتُمُ الْفُقَرَاءُ إِلَى اللَّهِ وَاللَّهُ هُوَ الْغَنِيُّ
الْحَمِيدُ »

(۲) خالقیت - « يَا أَيُّهَا النَّاسُ أَنْتُمُ الْفُقَرَاءُ إِلَى اللَّهِ وَاللَّهُ هُوَ
الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ »

(۳) ربوبی - « إِنْ يَشَاءُ يُدْهِبْكُمْ وَ يَأْتِ بِخَلْقٍ جَدِيدٍ وَ مَا ذَلِكِ

عَلَى اللَّهِ بِعَزِيزٍ »

(۴) خالقیت - « إِنْ يَشَاءُ يُدْهِبْكُمْ وَ يَأْتِ بِخَلْقٍ جَدِيدٍ وَ مَا ذَلِكِ

عَلَى اللَّهِ بِعَزِيزٍ »

گزینه «۳» صحیح است

۳- این که بگوییم: جهان از اصل های متعدد پدید نیامده است، بر توحید در ..... که آغاز دین داری را ..... او رقم می زند و به ترتیب بر آیات ..... و ..... تطبیق دارد، تکیه کرده ایم. (سراسری زبان ۹۰)

(۱) خالقیت - عبادت - « لَمْ يَلِدْ وَ لَمْ يُوَلَدْ » - « فَاعْبُدِ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ »

(۲) ربوبیت - عبادت - « لَمْ يَلِدْ وَ لَمْ يُوَلَدْ » - « فَاعْبُدِ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ »

(۳) خالقیت - محبت - « وَهُوَ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ » - « وَالَّذِينَ آمَنُوا

أَشَدُّ حُبًّا لِلَّهِ »

(۴) ربوبیت - محبت - « وَهُوَ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ » - « وَالَّذِينَ آمَنُوا

أَشَدُّ حُبًّا لِلَّهِ »

گزینه «۳» صحیح است

۴- پیام آیه ی شریفه ی « أَفَرَأَيْتُمْ مَا تَحْرُثُونَ أَأَنْتُمْ تَزْرَعُونَهُ أَمْ

نَحْنُ الزَّارِعُونَ » همان ..... تأثیرگذاری انسان در

فاعلیت ها ..... و اعلان توحید در ..... می باشد.

(سراسری هنر ۸۹)

(۱) قبول - به صورت مستقل - ولایت

(۲) رد - به صورت مستقل - ولایت

(۳) رد - نه به صورت مستقل - ربوبیت

(۴) قبول - نه به صورت مستقل - ربوبیت

گزینه «۴» صحیح است

۵- از دقت در کدام مورد، به ترتیب، فرمانروایی خدا بر

جهان و توحید در ربوبیت، مفهوم می‌گردد؟

(سراسری زبان ۸۹)

(۱) « وَ اِلٰى اللّٰهِ تُرْجَعُ الْاُمُورُ » - « وَمَا اُمِرُوْا اِلَّا لِيَعْبُدُوْا اِلٰهًا

وَاحِدًا لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ »

(۲) « وَلَا يُشْرِكُ فِيْ حُكْمِهٖۙ اَحَدًا » - « وَمَا اُمِرُوْا اِلَّا لِيَعْبُدُوْا اِلٰهًا

وَاحِدًا لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ »

(۳) « وَلَا يُشْرِكُ فِي حُكْمِهِ أَحَدًا » - « أَفَرَأَيْتُمْ مَا تَحْرُثُونَ أَأَنْتُمْ

تَزْرَعُونَهُ أَمْ نَحْنُ الزَّارِعُونَ »

(۴) « وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ » - « أَفَرَأَيْتُمْ مَا تَحْرُثُونَ أَأَنْتُمْ

تَزْرَعُونَهُ أَمْ نَحْنُ الزَّارِعُونَ »

گزینه «۳» صحیح است

۶- از دقت در کدام آیه، مفهوم توحید در ربوبیت به دست می آید؟ (سراسری تجربی ۸۸)

(۱) « قُلِ اللّٰهُ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ »

(۲) « مَا لَهُمْ مِنْ دُونِهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا يُشْرِكُ فِي حُكْمِهِ أَحَدًا »

(۳) « وَلِلّٰهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ »

«

(۴) « أَفَرَأَيْتُمْ مَا تَحْرُثُونَ * أَأَنْتُمْ تَزْرَعُونَهُ أَمْ نَحْنُ الزَّارِعُونَ »

گزینه «۴» صحیح است

۷- جمله ی « جهان از اصل های متعدد پدید نیامده است. »

بیانگر توحید در ..... و آیه ی شریفه ی ..... مؤید

آن است. (سراسری هنر ۸۸)

۱) خالقیت - « قُلِ اللّٰهُ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ »

۲) ربوبیت - « قُلِ اللّٰهُ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ »

۳) خالقیت - « وَاللّٰهُ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ »

۴) ربوبیت - « وَاللّٰهُ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ »

گزینه «۱» صحیح است

